

Tổ chức và lề lối làm việc

Cán bộ phụ trách khu vực và cán bộ phụ trách xã ở các huyện miền núi nên làm việc như thế nào?

Bùi Xuân

Ban Tổ chức Trung ương

Miền núi có vị trí quan trọng trong việc phát triển nền kinh tế chung và là căn cứ địa rộng lớn của cách mạng. Tuy nhiên, miền núi còn nhiều khó khăn. Đặc điểm là đất rộng, người thưa, địa thế hiểm trở, đi lại khó khăn, giao thông chưa phát triển. Còn nhiều huyện chưa có đường lớn, nhất là từ huyện xuống xã, toàn đường mòn; nhiều xã xa huyện tới một, hai ngày đường. Trình độ kinh tế, chính trị, văn hóa phát triển không đều, có nơi khá, có nơi còn lạc hậu, mê tín dị đoan còn nặng. Cơ sở đảng và các tổ chức quần chúng còn mỏng yếu, nhất là vùng cao biên giới. Ở vùng thấp, nơi có cơ sở cũ từ kháng chiến thì tỷ lệ đảng viên cao hơn, nhưng ở vùng cao tỷ lệ này còn thấp, thậm chí còn một số xã chưa có chi bộ, còn nhiều thôn bản và hợp tác xã “trắng”, chưa có đảng viên. Ở nhiều nơi, trình độ lãnh đạo của cán bộ xã còn yếu, chưa đủ năng lực lãnh đạo toàn diện, còn một số cán bộ xã mù chữ, số đông mới có trình độ lớp 1, lớp 2.

Vừa qua, để đáp ứng yêu cầu tăng cường cấp huyện trước tình hình mới, các tỉnh miền núi đã giải quyết tốt một số vấn đề như: hầu hết các ban huyện ủy đều được kiện toàn về số lượng và chất lượng; trong công tác chỉ đạo của huyện ủy, ngoài các đồng chí phụ trách các ngành trọng yếu ra, huyện ủy đã phân công một số huyện ủy viên và ủy viên thường vụ phụ trách khu vực hoặc trực tiếp một xã. Ở hầu hết những xã cơ sở còn yếu đều có cán bộ huyện phụ trách. Sự phân công đó có tác dụng giúp đỡ xã hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ, và giúp cho huyện nắm sát xã hơn. Tuy nhiên, bên

cạnh ưu điểm và tiến bộ, công tác chỉ đạo xã của các huyện miền núi đã bộc lộ một số nhược điểm.

Một số nơi đã biến khu vực thành gần như một cấp hành chính trung gian giữa huyện và xã, làm cho huyện không đi sâu, sát cơ sở. Xã coi khu vực là cấp trên trực tiếp của mình, mọi việc lớn, nhỏ đều tập trung vào đồng chí phụ trách khu vực. Từng khu vực cũng có trụ sở, có thường trực, cũng liên hệ với xã bằng giấy tờ nhiều. Do đó, đồng chí phụ trách khu vực sa vào việc sự vụ, giấy tờ, chưa thật sự đi sâu xuống xã và giúp đỡ xã, hợp tác xã một cách thiết thực. Có nơi, có lúc, đồng chí phụ trách khu vực thay mặt huyện giải quyết cả những công việc quá phạm vi của mình, không đúng nguyên tắc. Cũng có nơi ngay cạnh huyện, chi bộ xã hằng ngày có thể trực tiếp với một huyện một cách dễ dàng, nhưng cũng tổ chức khu vực như các nơi khác, làm cho huyện đã xa cơ sở, lại càng quan liêu hơn nữa. Việc bố trí cán bộ phụ trách xã ở một số nơi chưa thích hợp, có xã đã có huyện ủy viên trực tiếp làm bí thư đảng ủy rồi mà vẫn cử cán bộ phụ trách, thậm chí cũng có xã được huyện cử 2 cán bộ xuống, nhưng rất cuộc việc giúp đỡ xã cũng rất hạn chế. Trong số cán bộ phụ trách xã, có nhiều đồng chí có tác phong rất tốt, nhưng cũng có một số đồng chí nặng bao biện làm thay, làm cho cán bộ xã không nắm được tình hình chung. Tại các cuộc họp của xã thường chỉ thấy cán bộ huyện trực tiếp điều khiển công việc, nói nhiều, làm tranh cãi mọi việc đáng ra là của cán bộ xã. Tình hình này rất không tốt, cần được khắc phục.

Do yêu cầu của nhiệm vụ mới hiện nay, cần tăng cường sự chỉ đạo tập trung thống nhất của huyện ủy. Công tác lãnh đạo và chỉ đạo của cấp huyện phải chuyển mạnh hơn nữa về xã, hợp tác xã với tinh thần khẩn trương, mau lẹ, kịp thời. Muốn thực hiện tốt yêu cầu đó, cần quyết tâm khắc phục những

nhược điểm và thiếu sót kể trên, tạo điều kiện cho đồng chí phụ trách khu vực và cán bộ phụ trách xã làm đúng chức năng, nhiệm vụ của mình. Mỗi đồng chí phụ trách khu vực, phụ trách xã phải tự coi mình như sợi dây nối liền huyện và xã, giúp cho sự chỉ đạo của huyện đối với cơ sở được sâu sát hơn và điu dặt, bồi dưỡng, giúp đỡ cho xã mau trưởng thành. Huyện ủy nên tùy tình hình từng nơi mà phân công mỗi cấp ủy viên vừa trực tiếp phụ trách một ngành chuyên môn vừa giúp đỡ một xã. Đối với những xã xa huyện, đi lại khó khăn, thì chia thành khu vực gồm vài ba xã, tùy theo điều kiện địa dư, giao thông, quan hệ kinh tế, chính trị ở nơi đó mà bố trí một đồng chí thường vụ huyện ủy hoặc một huyện ủy viên khá phụ trách. Đối với những xã xung yếu, nơi cơ sở còn non, nên có cán bộ của huyện hoặc huyện ủy viên được phân công xuống trực tiếp phụ trách một thời gian điu dặt, giúp đỡ tạo điều kiện cho xã trưởng thành và tự động công tác. Ngoài ra, tùy tình hình từng nơi, từng lúc, từng việc cụ thể, nên bố trí một số cán bộ chuyên môn, kỹ thuật của các ngành huyện xuống một số xã, hợp tác xã đi sâu chỉ đạo điển hình, qua đó rút kinh nghiệm giúp cho huyện chỉ đạo tốt hơn một số mặt công tác chuyên môn và kỹ thuật.

Nói chung, việc cử huyện ủy viên về phụ trách khu vực là để tạo điều kiện giúp cấp huyện chỉ đạo kịp thời, kiểm tra, đôn đốc sâu sát và trực tiếp giúp đỡ xã, hợp tác xã một cách thiết thực không nên biến khu vực thành một cấp trung gian. Những đồng chí huyện ủy viên phụ trách khu vực không nên tự biến mình thành một cán bộ thống kê hay một nhân viên văn phòng, chỉ làm nhiệm vụ thu thập số liệu, tình hình, cốt để về phản ánh, báo cáo cho huyện, mà cần làm đúng chức trách là người thay mặt thường vụ huyện ủy về khu vực mình phụ trách để: - Chuyền đạt nhanh chóng, kịp thời, đúng đắn mọi chủ trương, nghị quyết của thường vụ huyện ủy cho các xã biết.

- Hướng dẫn việc tổ chức thực hiện các chỉ thị và chủ trương, nghị quyết đó một cách cụ thể cho từng xã (trên cơ sở nắm chắc tình hình từng xã); đồng thời giúp thường vụ huyện ủy kiểm tra, đôn đốc mọi mặt công tác ở các xã.

- Trực tiếp chỉ đạo riêng, nắm chắc một xã, một hợp tác xã để làm điển hình rút kinh nghiệm, bồi bổ cho việc hướng dẫn và nắm tình hình chung.

- Qua các việc làm trên mà đào tạo, bồi dưỡng cán bộ xã, nhất là cán bộ dân tộc ít người.

Để làm tốt và đúng chức trách của mình, các đồng chí phụ trách khu vực cần hết sức tránh biến mình thành một cấp trung gian giữa huyện và xã, khiến cho sự chỉ đạo trực tiếp của huyện đối với xã bị gián đoạn. Cần hướng dẫn cho các xã biết cách báo cáo, thỉnh thị đều đặn với huyện. Phải đề cao ý thức tổ chức, kỷ luật, không giải quyết những vấn đề chưa có chủ trương của thường vụ huyện ủy và không được thường vụ huyện ủy giao. Nhưng những vấn đề thường vụ huyện ủy đã có chỉ thị, có chủ trương thì phải bàn bạc, giúp xã thực hiện tốt.

Khi cần chuyển đạt nhanh chóng, kịp thời các chủ trương, nghị quyết của thường vụ huyện ủy cho các xã thì đồng chí phụ trách khu vực có thể triệu tập các cán bộ xã đến để phổ biến và bàn bạc, hướng dẫn các xã tổ chức thực hiện, nhằm giảm bớt thời gian đi lại quá xa giữa xã và huyện. Song khi có những chủ trương lớn, quan trọng, thường vụ huyện ủy vẫn cần phải triệu tập các xã lên huyện để bàn bạc nhằm thống nhất tư tưởng, thống nhất hành động.

Về báo cáo tình hình, thống kê số liệu, các xã vẫn phải gửi thẳng lên huyện. Huyện cần kiện toàn hệ thống bộ máy thống kê từ huyện đến xã để nắm tình hình được kịp thời và tốt. Về phía các đồng chí phụ trách khu vực, thì cần đi sâu vào một xã, một hợp tác xã, vừa là để chỉ đạo riêng, xây dựng điển hình, rút kinh nghiệm phổ biến chung, vừa để thông qua đó nắm tình hình, có thực tiễn làm cơ sở nhận xét, đánh giá tình hình các xác khác. Những khi triệu tập các cán bộ xã về hội ý ở khu vực, cũng có thể để các xã phản ánh những nhận xét lớn về tình hình xã mình, song không phải lúc nào cũng làm như vậy, và nhất là không nên biến các cuộc hội ý này thành nơi tập hợp thống kê, số liệu.

Trong khi bàn bạc, hướng dẫn công tác cho các xã, các đồng chí phụ trách, khu vực cần phải biết gợi ý để cho cán bộ xã tự tìm ra các phương sách giải quyết, không nên chủ quan, bao biện, gò ép.

Thông qua cách làm trên đây, đồng chí phụ trách khu vực không những thực hiện được việc bồi dưỡng cho cán bộ địa phương mà còn giúp đỡ được cán bộ phụ trách xã, số cán bộ này hiện được coi là lực lượng quan trọng trong công tác củng cố cơ sở ở miền núi. Công tác của đồng chí phụ trách khu vực cũng góp phần rất tích cực vào cuộc vận động xây dựng chi bộ “bốn tốt”. Nếu công tác này làm không tốt, phong trào sẽ chậm lại, ỉ ạch và không vững chắc. Phải đưa cuộc vận động xây dựng Đảng đi cả vào bề rộng lẫn bề sâu, mau chóng giúp đỡ xã tự động được trong mọi công tác.

Cũng như cán bộ phụ trách khu vực, cán bộ huyện được cử về phụ trách xã không nên tự biến thành một cấp trung gian giữa huyện và xã, cũng không nên trực tiếp làm thay công việc của cán bộ xã. Cán bộ phụ trách xã

cần đi sâu chỉ đạo một hợp tác xã để thông qua kinh nghiệm thực tế này mà bồi dưỡng và giúp đỡ cho cán bộ địa phương.

Muốn hoàn thành nhiệm vụ của mình, cán bộ được đưa về phụ trách khu vực xã còn cần phải có tinh thần và thái độ công tác tốt. Mỗi cán bộ phải quán triệt các chính sách dân tộc của Đảng, an tâm, tự nguyện đi xây dựng, củng cố miền núi. Trong công tác, phải đi đường lối quần chúng, bàn bạc với quần chúng, biến chủ trương, nghị quyết của Đảng thành quyết tâm của quần chúng. Muốn vậy, cán bộ phải thật sự hòa mình với quần chúng, nhiệt tình với đồng bào các dân tộc, phải học hỏi tiếng địa phương cũng như am hiểu mọi phong tục, thói quen của từng dân tộc. Mỗi cán bộ còn cần phải quán triệt đầy đủ phương châm công tác vùng dân tộc của Đảng là kiên nhẫn, thận trọng, chắc chắn, không thể nóng vội, ham to mà làm ẩu, làm ào, phải đi dần từng bước từ thấp đến cao, từ nhỏ đến lớn, đi từng mặt đến toàn diện. Phải có tinh thần chịu đựng, kiên trì và sẵn sàng hy sinh cái nhỏ để mưu cầu cái lớn lao, lâu dài. Mỗi cán bộ huyện về xã phải tránh thái độ chê bai, cáu gắt với cán bộ xã, phải thành thật chỉ dẫn từng ly từng tý một cho cán bộ xã, kể cả việc giúp đỡ họ sắp xếp công ăn việc làm nhằm bảo đảm công tác và đời sống của gia đình họ. Cán bộ phụ trách khu vực và xã, phải luôn luôn chăm lo tới việc đoàn kết các dân tộc, xua tan mọi không khí ngờ vực, thành kiến chia rẽ dân tộc của chế độ cũ còn rơi rớt lại. Cán bộ phụ trách khu vực và xã phải thật sự tin tưởng ở cán bộ, đảng viên và quần chúng các dân tộc, tin ở sức mạnh tập thể, thì mọi khó khăn sẽ vượt qua.

Làm tốt được như vậy là thiết thực góp phần củng cố, phát triển miền núi, nhanh chóng đưa vùng cao tiến kịp vùng thấp, miền núi tiến kịp miền xuôi, thực hiện đầy đủ khẩu hiệu bình đẳng các dân tộc, xóa bỏ được mọi cách biệt giữa các dân tộc.

Trên đây là một số ý kiến góp phần vào sự chỉ đạo của huyện miền núi đối với xã. Mong các đồng chí cùng nghiên cứu, trao đổi thêm để hoàn thiện hơn nữa công tác chuyển hướng lãnh đạo và chỉ đạo của huyện miền núi trước yêu cầu của tình hình và nhiệm vụ mới hiện nay.